

Naučna verifikacija vedskog znanja

Ova prezentacija ilustruje veliko kulturno bogatstvo znanja sačuvanog u vedskim spisima i njegov odnos sa modernim svetom. Pokazaćemo, uz pomoć visoko-tehnoloških istraživanja da su izjave i materijal predstavljeni u drevnim vedskim spisima potpuno saglasni sa modernim naučno-istraživačkim rezultatima i da, u stvari, otkrivaju visoko razvijen naučni sadržaj. Tehnike korištene da podrže ovo podudaranje su: satelitski snimci rečnog toka reke Sarasvati, arheologija mora i njena nalazišta drevnog grada Dvarake, naučne dokaze za izjave Šastru, lingvističke analize spisa pronađenih na arheološkim mestima iskopina, i studiju o kulturnom kontinuitetu u svim ovim kategorijama. Rani indolozi želeli su da kontrolišu i preobraze one koji su sledili vedsku kulturu i zato su široko propagirali tvrdnje da su Vede samo mitologija. Maks Mjuler, možda najpoznatiji rani proučavalac sanskrta i indolog, iako je kasnije u životu slavio Vede, u samom početku svojih istraživanja izjavio je da su Vede gore od divljačkih predanja i da Indiju treba prvo pokoriti obrazovanjem jer je njena religija prokleta.

Tomas Mekoli koji je upoznao Indiju sa engleskim obrazovanjem, htio je da njene stanovnike učini takvim da budu Indijci po boji i krvi a Englezi po ukusu, mišljenju, moralnim načelima i po intelektu. Međutim, nemacki filozof Artur Šopenhauer je izjavio da je shvatanje sanskrta gore navedenih naučnika *kao shvatanje mladih školaraca*. Ovi rani indolozi razvili su čak i teoriju arijevske invazije i poricali su indijsku prošlost opisanu u Vedama. Oni su predstavili teoriju da je englesko obrazovanje superiornije od indijskog. Namerno su tumačili pogrešno sanskrtske tekstove da bi učinili da Vede izgledaju primitivno. Sistematično su se trudili da učine da se indijci stide svoje kulture. Akcije koje su preduzimali ovi indolozi potvrđuju da su oni bili motivisani na rasnoj osnovi.

Najnovija arheološka istraživanja i analize potvrdile su da je teorija arijevske invazije besmislena. Ali, ipak, u mnogim obrazovnim ustanovama i dalje podučavaju ovu teoriju arijevskih osvajanja uprkos mnogim argumentima koji je pobijaju.

Teorija arijevske invazije kaže da su indijski arijevci ušli na teritoriju današnje Indije između 1500 i 1200 god. pre Hrista. Pokorili su starosedeoce uz pomoć konja i metalnog oružja i doneli vedsku kulturu i njene spise. Ova teorija arijevske invazije, međutim, oduzima vedske spise njenim pravim naslednicima, i govori im da je izvor njihove kulture došao od strane neprijateljski nastrojenih stranaca. Teorija arijevske invazije podstiče dilemu poznatu kao Frolijev paradoks. Sa jedne strane imamo opširnu vedsku literaturu bez i jednog arheološkog pronalaska koji bi je mogao potvrditi a sa druge strane imamo 2500 arheoloških nalazišta o civilizaciji koja je postojala oko reke Sarasvati a bez i jednog spisa koji bi pričao njenu istoriju. Novi i novi dokazi potvrđuju tvrdnju da su ovo 2 iste civilizacije. Ovo svakako poništava prethodno pomenuti paradoks i čini da sve ima savršen smisao nepristrasnim istraživačima. Činjenice koje bacaju ozbiljnu sumnju na teoriju arijevske invazije i potvrđuju tvrdnju da van Indije i nije postojala nikakva slična civilizacija koja bi došla do Indije i pokorila je invazijom. Nasuprot svemu tome ni u vedama ne postoje dokazi o postojanju takve civilizacije već opisuju slavnu civilizaciju koja se razvijala u dolini reke Sarasvati i ostalim delovima Indije.

Tako je utvrđeno da ne postoje nikakvi podaci o nekoj stranoj civilizaciji van indijske teritorije, niti ikakvi arheološki dokazi, ni lingvistički, ni kulturni, čak ni genetski. Postoji više od 2500 arheoloških nalazišta od kojih su dve trećine u okolini nedavno otkrivenog toka reke Sarasvati, koja je presušila.

Ova nalazišta pokazuju jedan kulturni kontinuitet koji se poklapa sa vedskom literaturom još od rane harapinske civilizacije do današnje Indije. Nekoliko indijskih nezavisnih studija o presahloj reci Sarasvati potvrđuju isti vremenski period – 1900 god. pre Hrista.

Važnost utvrđivanja perioda kada je presušila reka Sarasvati je u tome što pomera prethodno utvrđeni period početka Rg Vede na unazad i to oko 3000 godina pre Hrista, kao što i same Vede to predskazuju. Poslednje utvrđivanje datuma od strane indologa-spekulanata govori o vremenu oko 1500 god. pre Hrista i da je to period arijevske invazije i 1200 god. pre Hrista za početak Rg Vede - obe ove teorije sada su pobijene naučnim dokazima. Maks Mjuler, glavni arhitekta teorije o arijevskoj invaziji priznao je čistu spekulativnu prirodu svojih

analiza Veda, a u svom poslednjem delu koje je objavljeno nešto pre njegove smrti, napisao je da 6 sistema indijske filozofije imaju svoje sopstveno jedinstveno mesto u svetskoj literaturi i stoje same za sebe - bez obzira iz kog vremena datiraju, 1500 ili 15000 godina pre Hrista. Tako se i dolazi do shvatanja da je vedska literatura vrlo stara, možda i bezvremena, što dokazuju studije o kulturnom kontinuitetu i lingvističke analize, čak i genetska istraživanja.

Na primer, jezik i simbolika pronađeni na harapinskim pečatima vrlo su vedske po prirodi. Pronašli smo na njima simbol *om*, list *asfate* tj. svetog banjan drveta kao i *svastiku* ili znak povoljnosti, pomenut na više mesta u Vedama. *Om* je pomenut u Mundaki i *Katha Upanišadi*, kao i u *Bhagavad giti*. Sveti *asfata* drvo je pomenuto u *Hajdarija* i *Šatapatabrahmani* kao i u *Hajdarija Samhiti* i *Katjavana Smriti*. Opisi u spisima ovih harapinskih pečata dokazuju njihovu vedsku autentičnost i povezanost sa sanskritom, tj. oni su znaci koji prethode sanskrtskom pismu.

Ovaj delić grnčarije iz najnižih delova harapinskih iskopina sa predharapinskim pismom u vezi je sa *ila-vartate-vara* što se odnosi na svetu zemlju koja se nalazi pored reke Sarasvati a opisana je u Rg vedi.

Kao dodatak tome ostali arheološki pronalasci su kulturno usaglašeni, kao na primer „devojka koja pleše“ čije narukvice lice na one koje nose žene u severozapadnoj Indiji danas; tri kamene Šira linge pronađene u Harapini, od strane M.S. Vatsa – 1940. god, čije obožavanje je opisano u *Maha Narajana Upanišadi* u *Jadžur Vedi*, a to obožavanje se i danas praktikuje.

Vede su omalovažavane od strane ranih indologa zato što se nisu slagale sa njihovim centralnoevropskim kolonijalističkim pogledom na svet - mišljenje koje je prouzrokovalo i zavisilo od teorije o arijevskoj invaziji. Činjenica da je teorija o arijevskim osvajanjima bila ozbiljno dovedena u pitanje od strane indologa i filozofa vodi ka shvatanju Veda kao preciznog izvora beskrajnih informacija, i kao dodatak tome - korišćenje moderne nauke, satelitskih snimaka i tehnike određivanja vremenskih perioda iznalazi dokaze da su drevne izjave Veda, u stvari, činjenice, a ne mitovi, kao što je bilo široko propagirano.

Satelitski snimci visoke rezolucije potvrdili su opise pronađene u Rg Vedi, o drevnoj reci Sarasavati i njenom izvorištu na Himalajima, i njenom toku do ušća u Arabijsko more. Čista u svom toku, od planina do okeana, tekla je reka Sarasvati. Moćna Sarasvati i njena civilizacija pomenuti su u Rg vedi više od 50 puta, dokazujući da je njen presušivanje prethodilo nastanku Rg Vede i pomerilo je prethodno utvrđeni period nastanka Rg Vede još dalje u prošlost, bacajući tako još jednu senku na period tzv. arijevske invazije.

Ovaj satelitski snimak jasno pokazuje rečni tok Sarasvati od Himalaja do Arabijskog mora. Vidi se da je Indus reka sa leve strane i obojena u plavo, Sarasvatin tok je u zelenoj boji; crne tačke su mnoga arheološka nalazišta, tj. mesta davnih naselja duž obala sada presahle reke Sarasvati. Period njenog presušivanja - oko 1900 god. pre Hrista, potvrđena je i arheološki, praćenjem glavnih tektonskih pomeranja i Zemljinih ploča, koje su se sudarile, što je i dovelo do nestajanja Sarasvatinog izvora i preuzimanja njenih voda od strane drugih reka.

Rane studije bazirane na ograničenim arheološkim dokazima vodile su do kontradiktornih zaključaka. Novije nezavisne studije, kao na primer ona od arheologa Džejmsa Šafara iz 1993. pokazuju da nema nikakvih tragova osvajanja neke strane civilizacije i da kulturni kontinuitet može da se prati unazad kroz prošlost i do 1 milenijuma. Drugim rečima arheologija ne podržava teoriju arijevske invazije. Arheologija mora takođe je sprovodila svoja istraživanja duž indijske obale gde je drevni grad Dvaraka u Gudžaratu. Otkrivala je sve više i više dokaza i potvrda vedskih izjava. Ceo potopljeni grad Dvaraka, drevna prestonica Gospoda Krišne sa svojim masivnim zidovima i građevinama, pronađen je baš kao što je opisano u *Mahabharati* i drugim vedymskim spisima. Ovaj sanskrtski stih iz *Miošala Parare*, iz *Mahabharate*, opisuje nestanak grada Dvarake u moru. Pošto su svi stanovnici napustili grad, okean je potopio Dvaraku koja je ponela sa sobom bogatstva svih vrsta. Koliko god je zemlje da je grad zauzimao, okean je sve potopio svojim vodama.

Doktor S. R. Ral, arheolog istraživač iz Indije, bio je pionir istraživač arheoloških nalazišta u moru, duž indijske obale. Ti pronalasci potvrđuju opise iz *Mahabharate* o Dvaraci, kao o velikom, dobro utvrđenom i naprednom gradu-luci, koji je sagrađen na zemlji otetoj od mora i koju je more, kasnije, uzelo nazad.

Pomenuto spuštanje i podizanje nivoa mora tokom 15 i 16. veka pre Hrista, takođe, je dokumentovano u istorijskim beležkama zemlje Bahrain. Pružićemo samo jedan kratki pogled na masivne zidove Dvarake. Među velikim podvodnim otkrićima tu su i ogromna kamena vrata i njihovo ležište, i još jedan veliki kamen sa zida tvrđave.

Dva u stenama klesana puta prostiru se od obale do mora u prirodnoj luci. Nekolicina starih kamenih stubova za vezivanje brodova dokaz su da je Dvaraka bila grad-luka. Troglavi motiv na ovom pečatu, u obliku školjke, pronađen je na nalazištima Dvarake i podudara se sa navodima iz spisa *Hari Vamsa* - da je svaki stanovnik Dvarake nosio *mudru* tj. oznaku ove vrste. Svi ovi podvodni pronalasci nadalje potvrđuju kredibilitet i validnost izjava u vedskoj literaturi. Osim Dvarake tu je još više od 35 nalazišta koji pružaju dokaze i potvrđuju izjave iz *Mahabharate*, na primer - set grnčarije za piće, gvozdeni, zlatni i srebrni nakit, terakote i oslikana grnčarija - svi su pronađeni na tim iskopinama. Naučno istraživanje o periodima iz kojih potiču ovi predmeti slažu se sa periodizacijom indijske istorije koja nema nikakve veze sa teorijom arijevske invazije.

Nadalje, *Mača* i *Vaju Purane* opisuju veliku poplavu koja je uništila glavni grad Hastinapur i primorala stanovnike da se presele u Košambi.

Zemlja Hastinapure odaje dokaz o ovoj poplavi. Arheološki dokazi o novoj prestonici Košambi nedavno su pronađeni i poklapaju se sa vremenskim periodom koji odgovara vremenu posle poplave. Slično tome, na Kurukšetri, scena velikog rata opisanog u *Mahabharati* potvrđena je pronalascima metalnih strela i oružja, a njihova starost naučno je utvrđena i datira iz 2800 god. pre Hrista, što potvrđuje i *Mahabharata*. U *Mahabharati* se takođe opisuju tri grada koje su dobili Pandave, heroji *Mahabharate*, pošto su bili prognani i ta tri grada su: Paniprasta, Sonaprasta i Indraprasta, koji je danas deo Nju Delhija - Puranikela. Ova nalazišta su identifikovana i dala su grnčariju i druge antikvitete, koji svi potvrđuju kulturnu sinhronizovanost i vremenski odgovarajuće periode koji se poklapaju sa periodima iz *Mahabharate*, tako ponovo potvrđujući izjave Veda.

Iako su rani indolozi u svojoj misiji širenja zabluda o Vedama, pričali o njima kao o primitivnoj mitologiji, mnogi od svetskih misilaca divili su se Vedama kao velikom izvoru znanja i uzvišenog razmišljanja.

Artur Šopenhauer, slavni nemački filozof, napisao je da se u Vedama susreo sa visoko razvijenim dubokim mislima i svetim istinama. Pzinati rano-američki pisac Ralf Emerson čitao je Vede svakodnevno. Emerson je napisao: *Naišao sam na veličanstvenu Bhagavad gitu*.

Henri Dejvid je rekao: *Ujutro kupam svoj intelekt u neverovatnoj filozofiji Bhagavad gite, neuporedivoj sa literaturom modernog sveta, koja je u poređenju sa njom trivijalna*.

To je bila velika počast koju su Vedama odali Emerson i ostali, što je bio i razlog da postanu poznati kao američki transcendentalisti.

Njihova pisana dela sadrže mnoge misli vedske filozofije. Ostale slavne ličnosti koje su pričale o veličanstvenosti Veda su: Alfred North Vajthed, britanski matematičar, logičar i filozof koji je izjavio da je Vedanta najimpresivniji metafizički tekst koji je ljudski um sposoban da pojmi.

Džulijus Openhajmer – glavni pronalazač atomskih bombi - izjavio je da su *Vede* najveća privilegija ovog reka. Tokom prve eksplozije atomske bombe Openhajmer je citirao nekoliko stihova Bhagavad gite iz 11. poglavlja, kao što su: *Ja sam smrt, uzrok uništenja svetova*.

Kad je Openhajmer upitan da li je ovo prva nuklearna eksplozija, značajno je odgovorio: *Da, u modernim vremenima*. Tako je naglasio da su drevne nuklearne eksplozije takođe postojale.

Lin Juteng, kineski učenjak i autor, napisao je : *Indija je bila učiteljica Kine u trigonometriji, kvadratnim jednačinama, gramatici, foneticu, itd.*

Fransis Volter je izjavio: *Sve nam je došlo sa obala Gange.*

Iz ovih izjava vidimo da mnogi poznati intelektualci veruju da je poreklo naučne misli u Vedama. Vedska literatura sadrži opise naprednih naučnih tehnika, ponekad čak i više sofisticirane od onih koje mi koristimo u modernom vremenu.

Savremeni naučnici nisu još uspeli da proizvedu gvožđe istog kvaliteta kao što je gvozdeni stub u Delhiju, visok 22 stope, koji je najveći primerak gvozdenog predmeta iz tog doba. Ovaj stub stoji kao svedočanstvo visokorazvijenog naučnog znanja metalurgije, koje je bilo poznato u drevnoj Indiji. On datira iz približno 3. veka pre Hrista, težak je 6,5 tona i već više od 2 milenijuma odupire se svakoj rđi, a izdržao je i direktni udar artiljerije vojske koja je izvršila invaziju na Delhi, 1737. g, predvođena Nadir Šahom.

Vedska kosmologija je još jedna drevna vedska nauka koja može biti potvrđena modernim naučnim pronalascima. Ovo je priznato od strane poznatih naučnika i autora, kao što su Karl Segan i Moris Miterling, koji su priznali da kosmologija Veda blisko odgovara savremenim naučnim otkrićima. Karl Segan je izjavio: *Vedska kosmologija je jedina u kojoj je vremenska skala odgovarajuća vremenskoj skali koju je utvrdila moderna nauka.*

Nobel Lorijet Moris je napisao da je to *kosmologija kojoj ni jedna evropska konцепција nije ravna.*

Francuski astronom Žan Klod Bejli hvalio je preciznost vedijskih astronomskih merenja i rekao da je starija od grčke ili egipatske, i da se pomeranje zvezda izračunato 4500 god. ranije ne razlikuje ni za 1 minut od današnjih tablica. Devetnaest stopa visok astronomski instrument poznat kao *samra jantra* izgrađen je od strane učenog kralja Suajdžaj Singa iz Džajpura, i meri vreme do u 2 sekunde po danu.

Kosmologija i ostala naučna dostignuća drevne Indije širila su se do drugih zemalja, zajedno sa trgovinom i drugim kulturnim razmenama.

Postoji oko 100 osvrta samo u Rg Vedi na trgovacku razmenu preko okeana. Ovo je potvrđeno od strane indijskog istraživača R. C. Mađamdaru koji je izjavio da su ljudi koji su živeli oko reke Sarasvati, trgovali sa Sunom i drugim centrima kulture u zapadnoj Aziji i na Kritu. Kao primer ovih razmena nađen je u spisima na Hiliodorskom stubu, koji datira iz 113. god. pre Hrista, napravljen od strane Hiliodorisa, grčkog ambasadora u Indiji, koji se preobratio u *vaišnavizam*. Dokaza ima i na kovanom novcu iz 2. veka pre Hrista, koji pokazuju sliku Krišne i Balarame. Ovi pronalasci su svedočanstvo da je *Sanatana Dharma* prethodila Hrišćanstvu. To takođe, potvrđuje vezu između Indije i drugih drevnih civilizacija kao što je grčka, i dokazuje postojanje stalne razmene kako kulturne tako i filozofske i naučne.

Grci su, zaista, naučili mnoge divne stvari od Indije. Volter, poznati francuski pisac i filozof izjavio je: *Pitagora je otišao do Gange da bi učio geometriju.*

Abraham Sajdenberg, autor „Istorije matematike“, autoritativnog dela, daje sav kredit Subasutri, kao inspirišućoj matematici drevnog sveta, od Vavilona do Egipta, do Grčke.

Kao što su izjavili Volter i Sajdenberg, mnoge izuzetno važne matematičke koncepcije došle su iz vedske kulture - kao što je teorema koja nosi ime grčkog matematičara Pitagore - nađene su u *Šatapatabrahmani* i *Sulba Sutri*, koja je indijski matematički spis, napisan vekovima pre nego je Pitagora rođen.

Decimalni sistem, baziran na moći desetke, gde se nosilac prenosi u sledeću kolonu, prvo je pomenut u *Tajtarija Samhiti* u crnoj *Jadžur Vedi*. Uvođenje nule kao numeričke vrednosti i oznake za mesto, koncept beskonačnosti, binarni numerički sistem bitan za kompjutere, korišćen je u vedskim metrima za stihove; zatim,

tehnika pretrage slična onoj koju koristi moderni model za pretragu Googl - korišćeno je u muzici južne Indije; od imena *raga* osoba može odrediti note koje ona sadrži iz ovog *Katapajati* sistema.

Vede, međutim, nisu dobro poznate kao izvor istorijskog i naučnog zananja, kao što su poznate po širenju suptilnih nauka o moći *mantri*. Svi prepoznajemo moć zvuka samog po sebi, koja je vrlo dramatična: visoka frekvencija razbija čašu za piće, tako da možemo lako shvatiti da glasni zvuci mogu izazvati velike posledice - široko je rasprostranjeno verovanje da *mantri* mogu dostići skrivene nivoe energije koji zatim šalju reakcije.

Drevna vedska literatura puna je opisa oružja koja su prizivana preko *mantri*, na primer, mnoga oružja prizvana su *mantrama* tokom epskog rata na Krukšetri, i u samoj *Bhagavad giti* je rečeno: *Drevni opis brahmastra oružja ekvivalentan je modernom nuklearnom oružju i to je opisano u vedskoj literaturi.*

Kao dodatak svemu, *mantri* nose skrivenu duhovnu moć koja može proizvesti značajne dobrobiti kada se mantraju pravilno. Same Vede su zvučne vibracije u formi stiha i nose moćne poruke. Duhovni učitelji preporučuju meditativnu praksu kao što je tiha meditacija, tiho recitovanje mantri, a takođe, i glasno izgovaranje specifičnih mantri.

Klinički testovi su sprovedeni da bi se ustanovio rezultat mantranja. Tri grupe od 62 subjekta, ženskog i muškog roda, prosečne starosne dobi od 25 godina, mantrale su 25 minuta svakog dana pod striktnom medicinskom kontrolom. Rezultati su pokazali da redovno mantranje *Hare Krišna mantri* smanjuje stres i depresiju, i pomaže u smanjenju loših navika i zavisnosti. Ovi rezultati su u doktorskoj tezi na Univerzitetu države Floride.

Praktikanti duhovne meditacije tvrde da postoje mnoge dobrobiti od redovne meditacije kao što su povećane realizacije duhovne mudrosti, unutrašnji mir, snažna povezanost sa Bogom na duhovnoj osnovi.

Ovi efekti mogu se iskusiti praćenjem propisanog duhovnog puta. Većina dokaza data u ovoj prezentaciji je *apara vidja* tj. materijalno znanje iz vedske literature. Vede su, međutim, više poznate po svojoj *paravidji* tj. duhovnom znanju. Još uzvišenije je realizovano znanje vedskih *rišija* tj. svetih osoba, to znanje je van dosega objektivnog znanja moderne nauke, znanja o večnoj stvarnosti *sat-čid-ananda* – večnost, blaženstvo i potpuno znanje - ali to je već sledeća prezentacija. Za dalje informacije posetite www.gosai.com.

Napisao i ispričao Swami B. B. Višnu (diplomirani fizičar)